

T. Mellyik léfen ennek a Sacramentomnak egyenes és törvényferint való vélelése?

G. Minémüt Pál Apostol minékünk meghatároz: hogy az ember magát megpróbálja, minekelötte oda járúlna. 1 Kór. 11: 28.

T. Mit vizsgáljon-meg az ember ebben a Megpróbálásban?

G. Ezt, ha ő a' Christufnak valóságos tagja.

T. Mitsoda erősségekkel jut annak a' dolognak megüdésára?

G. Ha valóságos megtérése és hiti vagon: ha felebarátit tiéta indúlattal fere-ti: ha elméje minden gyüüllésgtől és gonofságtól üres.

T. Tökélletes hitet és fere-tetet kívánf-e az emberben?

G. Bizonyára mind a' kettőnek egéének és minden képmutatástól üresnek kell lenni. Mindazonáltal híjába kívánunk ő töle minden részeiben olly rendes tökéletességet, mellyhez semmi több nem kívántatnék; mivel az emberben soha olly nagy tökéletesség nem találtathatik.

T. News

T. Nem tilt-el annakokáért minket az oda-való meneteltől a' mi tökéletesség nélkül való lételünk, melly e' világon bennünk vagyon?

G. Sötinkább ha tökéletessék volnánk, többé semmi hazna nem volna mi közöttünk a' Vatsorának: mellynek segítő fejedelmének eszközenek kell lenni a' mi erőtelenségünknek, és a' mi tökéletesség nélkül való lételünknek.

A' KERESZTSÉGNEK ÉS AZ URI VATSORANAK TÖBB Végeiről.

T. Nintsen-e semmi egyéb feltött végek e' két Sacramentomoknak?

G. A' mi vallás-tételünknek-is jegyei és bélyegi. Mert azoknak véle-való élésekkel és haznokkal tétünk vallást hitünkről az emberek előtt, és bizonságot arról, hogy megegyezése vagyon a' Christusban a' mi vallásunknak.

T. Ha történnék, hogy valaki megutálná az azzal való éléss; minéműnek kell tartanunk?

G. Ez nem egyéb volna, hanem a' Christufnak mintegy oldalaslag való megtagadása.

fa. Bizonyára a' ki ilyen, holott magát Keresztyénnek vallani nem méltóztatta, méltatlan, hogy a' Keresztyének közzé szám-látrafésék.

T. Elég-e egész életünkben mind a' kettővel csak egyszer él-nünk?

G. Elannyira elég a' Keresztséggel való egykéri élés, hogy azzal egynéhányzor él-ni semmiképen nem szabad. Az Uri Vatsorának pedig külömb az ő dolga.

T. Mellyik az a' külöbség?

G. A' Keresztség által minket fiakká fogad, és az Ekklesiába ökve-gyűjt az Ur, hogy mi önéki azontól házi-tseledgyei légyünk. Minnekutánna pedig béirt minket az ő hiveinek száma közzé, a' Vatsora által bizonságot té-zen, hogy gondya vagon a' mi fiúntelen-való tápláltatásunkra.

T. Tartozik-e egyaránt mindenekre a' Keresztségnek és a' Vatsorának kiölgáltatása?

G. Nem semmiképen: hanem azoknak tulajdon tiétek, kiknek a' közönséges tanítátnak munkája és ajándéka parantsoltatott. Mert egybe-kötetett és egymástól elválhatatlan dolgok ezek: az Anyafentegyházat az idvességnek tudományával legeltetni, és a' Sacramentomokat kiölgáltatni.

T. Meg-

T. Megpróbálbatnád-e Szent irás-béli helyet?

G. A' Keresztelének parantsolattyát egyedül-tsak az Apostoloknak adta a' Christus, *Mát. 28: 19.* A' Vatsorának kiölgáltatásában azt parantsolta, hogy mi az ő példáját kövessük. Az Evangyéliták pedig úgy hozzák-elő, hogy a' Vatsorának östogatásában a' Christus közönséges ölgának tüztit vette vólt fel magára. *Luk. 22: 19.*

T. A' Tanítókuak, kikre ez a' sáfárlás biztatott, elegendeg (féllyel) mindeneket és minden válogatás nélkül hozzá kell-e bótátani?

G. A' mi a' Keresztséget nézi: mivelhogy ma egyedül-tsak a' tsetsemöknek adatik, abban a' külöbségnek semmi helye nem lehet. Az Uri Vatsorában pedig meglássa az Ur ölgája, hogy azt ne adgya öllyannak, a' ki nyilván-vagyon, hogy arra nem méltó.

T. Miért?

G. Mert a' Sacramentomoknak nem kistsiny megferteztetése és káromoltatása nélkül lenne az.

T. Hát a' Christus Jésus nem méltóztat-ta-e annak réfesülésére Júdást; ámbár felette hitetlen vólta? Már. 26: 25.

G. Megvallom, hogy méltóztat-ta; de akkor még az ő hitetlensége elútkolva vala: Mert

Mert jóllehet a' Christus jól tudta; de még nem jött vala világosságra, és az embereknek ísméretire.

T. Mit csinállyunk tehát a' képmutatókkal?

G. Azokat, mint méltadanokat, a' Tanító el nem tilchattya; hanem mind addig félben kell hagyni, 's önéki hallgatni kell, míglen az ő hitelenlégeket az Isten úgy ki nyilatkoztattya, hogy mindenek nyilván tudgyák.

T. Hát ha valakit megismérénd méltatlannak lenni; avagy pedig önékie megjelentik, hogy ez illy gonoftevő?

G. Még az sem elég arra, hogy őket az Ur a'ztalanak egyesülésétől eltiltsa; hanem ha e' dologhoz hozzá-járul a' törvény érint való megtudás és az Anyafentegyháznak ítélete.

T. Annakokáért fűkséges dolog, hogy az Anyafentegyházban bizonyos rendi légyen az igazgatásnak a' Gyülekezettől rendeltetve?

G. Ugy vagyon: mert másképen sem jól nem rendeltetett, sem pedig józanságban elő nem mozdult. Ennek módgya pedig ebben áll: hogy olly Vének vála'ztassanak, kik az erköltsöknek megitélésében elsők légyenek; a' botrányozásoknak eltávoztatásá-

ra vi-

ra vigyázzanak: és a' kiket éf'ekbe-vé'znek, hogy a' Vatsorának elvételésnek meg nem foghatói, sem pedig oda nem b'otsáttathatnak másképen, hanem a' Sácramentomoknak megferteztetésével; tehát azokat annak egyesülésétől eltiltsák.

V E G E.

Hogy itt üresség ne maradjon,
ide tétetett a'

GYERMEKEK IMADSAGA.

IRgalmas Isten és menyeyi Atya, a' kitől nevezteik minden háznép a' mennyen és a' földön, tellyes živemből való hálákat adok tenéked, hogy engemet okos emberré teremtetél, és e' világnak világozságát életben és egésségben engedted látnom. Tégedet dicsérlek és hirdetek, hogy a' te egyetlen-egy szülött fiadban a' Jésus Christusban, amaz én első-szülött Atyámfiaiban, engemet fiaddá fogadtál; és hogy énnékem kegyes és tisztességes születedet adtál, a' kik, úgymint a' te fővetségednek örökösi, engemet tenéked bémutatnak, és egyförsmind fent oktatófokkal és kegyes intésekkel naponként nevelnek. En Uram és én Istenem, a' te fiad a' Jésus Christus mi érettünk gyermekké lőtt, a' gyermekek vérében és testében rézt vött; 's ő mondotta: *Hadd jöjjenek én bozzám a' gyermekek és ne tiltsátok-meg őket, mert illyeneké a' menyeknek orfága.* Kérlek tégedet, tekints én reám te fiadra (*leányodra*) ugyan-azon én Idvezítőmért és Atyámfiaért, és áldgy-meg engemet testemben 's lelkemben. Ekesíts-fel engemet a' te

GYERMEKEK IMADSAGA.

a' te kegyelmed felől való fiúi bizodalommal; hogy tökéletesen azt elhídigem, hogy sem élet, sem halál, sem ördög, sem pokol, sem jó, sem gonosz ézerentse, és semminémü egyéb dolog engemet a' te Atyai ézeretetedtől el nem ézakázthat, melly vagyon a' Jésus Christusban. Te én Atyám ézeretet vagy, és kút-feje a' ézeretnek: építs-fel engemet a' te képedre, hogy tégedet mindeneknek felette tellyes živemből, tellyes lelkemből, tellyes tehetségemből és tellyes elmémből ézeresselek. Ird-bé a' te félelmedet az én živembe, hogy kegyesen, igazán és mértékletesen járjak a' te tekinteted előtt: és ha mikor a' Sátánnak tsalárdsága, 's magam tulajdon vigyázatlansága és erőtlensége miatt bünbe élvén, tégedet és az én szülémet megbántottalak; te könyörülj én rajtam, a' mint az Atya könyörül az ő magzatán. Övizz-meg engemet az ördögnek minden hatalmától és intselkedésétől; és tölts-bé engemet a' te jó és Szent Lelkessel, a' ki vezérelyen engemet egyenes földön, és tanítson-meg, hogy tselekedgyem a' te akaratodat. Taníts-meg engemet az én gyermekiségembéli boldonságomnak igazán-való megújnerésére és meguralására, hogy te benned bölts és értelmes légyek. Adgyad énnékem abbéli kegyelmedet, hogy tellyes živből tiszteljem az én Atyámat, és az én Anyámnak fájdalmiról el ne felejtkezsem, úgymint a' kik által